

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Z. Z.**
bytem X

zastoupena Mgr. Ing. Jiří Hora, advokát
sídlem Moravské náměstí 15, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2020, č. j. JMK 41423/2020, sp. zn. S-JMK 32457/2020/OD/No,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2020, č. j. JMK 41423/2020, sp. zn. S-JMK 32457/2020/OD/No, **se z r u š u j e** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n uhradit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Ing. Jiřího Hory, advokáta se sídlem Moravské náměstí 690/15, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2020, č. j. JMK 41423/2020, sp. zn. S-JMK

32457/2020/OD/No (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo k odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Znojmo, odboru dopravy (dále též „prvostupňový orgán“ nebo „MěÚ Znojmo“), ze dne 29. 1. 2020, sp. zn. 23150/2019/Ca, č. j. MUZN 12408/2020 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) toto rozhodnutí změněno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku spočívajícího v tom, že jako vlastník registrovaného silničního motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia, registrační značky X (dále jen „předmětné vozidlo“), nepožádala příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změny vlastníka v registru silničních vozidel, a to v zákonem stanovené lhůtě podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“), *do 10 pracovních dnů ode dne 23. 10. 2017, kdy došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu, až do dne 19. 6. 2019, kdy podala žádost o zápis změny vlastníka podle ustanovení § 8a odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., kdy správní řízení ve věci žádosti bylo zastaveno usnesením prvostupňového orgánu ze dne 11. 7. 2019, č. j. MUZN 8/2019 s nabytím právní moci dne 2. 8. 2019, a to pro neodstranění podstatných vad žádosti, přičemž k zápisu změny vlastníka až do dne vyhotovení tohoto rozhodnutí nedošlo. Za to byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 500 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.*
3. Ve výroku napadeného rozhodnutí žalovaný rozhodl o tom, že žalobkyně je vinna tím, že jako vlastník předmětného vozidla nepožádala obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel, a to v zákonem stanovené lhůtě 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k předmětnému vozidlu, tj. ode dne 23. 10. 2017 do dne 6. 11. 2017, čímž vyvolala protiprávní stav, který trval ode dne 7. 11. 2017 až do okamžiku zahájení řízení o tomto přestupku dne 27. 11. 2019. Tímto jednáním žalobkyně porušila ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. a spáchala tak z nedbalosti přestupek podle ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Ve zbytku bylo rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrzeno.

II. Napadené rozhodnutí

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl následující úvahy. Předně shrnul obsah prvostupňového rozhodnutí a podané odvolání. Dále shrnul také průběh správního řízení. Konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí je přezkoumatelné a řízení, které jeho vydání předcházelo, bylo bezvadné.
5. Skutkový stav byl podle žalovaného zjištěn způsobem, o němž nepanují pochybnosti. Ze správního spisu vyplývá, že dosavadní a nový vlastník vozidla tov. zn. Škoda Octavia reg. zn. X nepožádali v zákonné lhůtě do 10 pracovních dnů ode dne, kdy došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu, příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změny vlastníka v registru silničních vozidel. K převodu vlastnického práva došlo na základě kupní smlouvy ze dne 23. 10. 2017 mezi obviněnou (dosavadní vlastník) a panem E. S. (nový vlastník). Z výpisu z centrálního registru vozidel vyplynulo, že jako vlastník a současně i provozovatel vozidla je stále vedena žalobkyně. Žalobkyně jako dosavadní vlastník vozidla, tudíž v zákonem stanovené lhůtě nepožádala o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru vozidel. Prvostupňový orgán zcela správně v rozhodnutí uvedl, že povinnost dle ust. § 8 zák. č.

- 56/2001 Sb. mají společně a nerozdílně dosavadní i nový vlastník vozidla, přičemž ani udělení plné moci k převodu vlastnického práva nezprošťuje obviněnou její zákonné povinnosti.
6. Žalovaný dále ocitoval relevantní právní úpravu obsaženou v ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zák. č. 56/2001 Sb. a § 83 odst. 1 písm. b) zák. č. 56/2001 Sb. Stran námitky žalobkyně, že odpovědnost za přestupek zanikla v důsledku uplynutí promlčecí doby, je podle názoru žalovaného chybná. Žalovaný se zcela ztotožnil s odůvodněním prvostupňového orgánu a shledal námitky obviněné nedůvodnými. Poukázal na § 8 a § 10 zákona č. 250/2016 Sb. a uvedl, že aby se obviněná dopustila trvajících přestupků, není nutné, aby její jednání bylo aktivním konáním, ale může se jednat i o opomenutí takového konání, k němuž byla obviněná povinna. Podpůrně odkázal též na závěry Krajského soudu v Brně, který ve svém rozsudku ze dne 15. 4. 2019 č. j. 73 A 3/2018-36 dovodil, že u trvajících přestupků je požadavek na jejich časové vymezení naplněn, pokud je vymezeno období jejich páčání.
 7. V předmětné věci protiprávní stav spočíval v tom, že obviněná do 10 pracovních dnů ode dne 23. 10. 2017, kdy došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu (tj. do dne 6. 11. 2017), nepodala žádost o zápis změny vlastníka vozidla, čímž v podobě opomenutí vyvolala protiprávní stav, kterým je nesoulad údajů uvedených v registru vozidel se skutečným stavem. Primárním smyslem a účelem předmětné povinnosti je pořádek ve veřejné správě (s údaji v registru vozidel pracují příslušníci Policie ČR, obecní policie, krajské a obecní úřady, kancelář pojistitelů atd.) a s tím spojený účel kontroly (např. zda vozidlo nepatří mezi odcizená atd.). Nesplněním uvedené povinnosti je ztěžován výkon státní správy, a to zejména v případech, kdy je třeba v souvislosti s protiprávním jednáním řidiče vozidla nebo při dopravní nehodě, ale i v jiných případech, zjistit skutečného vlastníka a provozovatele vozidla.
 8. Z popisu skutku obsaženého ve výroku napadeného rozhodnutí plyne, k jakému okamžiku obviněná svým omisivním jednáním vyvolala protiprávní stav („*ve lhůtě do 10 pracovních dnů ode dne 23. 10. 2017*“), a tím započala páchat přestupek kladený jí za vinu. Prvostupňový orgán pak ve výroku rozhodnutí jako datum ukončení páčání přestupku uvedl dne 19. 6. 2019, kdy obviněná podala žádost o zápis změny vlastníka. Řízení o této žádosti však bylo zastaveno usnesením Městského úřadu Znojmo, odboru správního, ze dne 11. 7. 2019, č. j. MUZN 83114/2019, které nabylo právní moci dne 2. 8. 2019, a to pro neodstranění podstatných vad žádosti, protože k zápisu změny vlastníka vozidla nedošlo.
 9. S tímto vymezením data ukončení páčání přestupku se odvolací orgán neztotožnil, a proto také přistoupil ke změně výroku stran okamžiku ukončení páčání přestupku. Obviněná v odvolání namítá, že je zde rozpor mezi výrokem rozhodnutí a jeho odůvodněním, když ve výroku je uvedeno, že obviněná do 10 pracovních dnů ode dne 23. 10. 2017, kdy došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu, až do dne 19. 6. 2019, nepodala žádost o zápis změny vlastníka vozidla, ale v odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že k odstranění protiprávního stavu dosud nedošlo.
 10. Ačkoliv obviněná dne 19. 6. 2019 podala žádost o změnu vlastníka vozidla, nelze podle žalovaného hovořit o tom, že by došlo k odstranění protiprávního stavu, kterým je nesoulad údajů uvedených v registru vozidel se skutečným stavem. Prvostupňový orgán v odůvodnění rozhodnutí správně uvedl, že k odstranění protiprávního stavu nedošlo

(do doby vyhotovení rozhodnutí). Odvolací orgán konstatuje, že jestliže k odstranění protiprávního stavu nedošlo ani ke dni zahájení řízení, pak je další udržování protiprávního stavu novým skutkem, tedy je třeba uvést okamžik ukončení páčání přestupku ke dni zahájení řízení o tomto přestupku.

11. Protiprávní stav, který na základě opomenutí obviněné podat žádost o zápis změny vlastníka vozidla v registru vozidel ve lhůtě 10 pracovních dní, vznikl dne 7. 11. 2017 a nebyl odstraněn ani podáním žádosti, neboť tato měla takové vady, že na jejím základě nebylo možné zápis změny vlastníka provést. S ohledem na výše uvedené tedy k uplynutí promlčecí doby nemohlo dojít a k odstranění protiprávního stavu nedošlo ani ke dni zahájení řízení o žádosti ve smyslu § 8a zákona č. 56/2001 Sb. Okamžikem ukončení páčání přestupku je tedy 27. 11. 2019, kdy bylo zahájeno přestupkové řízení. Námitka obviněné, že podáním žádosti dne 19. 6. 2019 bylo zákonu učiněno zadost, neboť podala žádost, je dle odvolacího orgánu zcela nedůvodná.
12. Stran společenské škodlivosti jednání žalobkyně žalovaný uvedl, že žalobkyně po převodu vozidla již nebyla schopna zajistit, aby při užití tohoto vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, což je zcela nepochybně v rozporu se zájmem společnosti. V případě, že žalobkyně chtěla postupovat tak, jak postupovala, měla minimálně kromě dohody s kupujícím, že kupující podá žádost o zápis změny vlastníka, do dohody začlenit i to, že kupující jí následně prokáže např. zasláním kopie technického průkazu vozidla to, že takto učinil, tedy že je v registru vozidel uveden jako vlastník vozidla on. Pokud by takto postupovala, mohla ještě před uplynutím zákonem stanovené lhůty k podání žádosti zjistit, že kupující žádost o zápis změny vlastníka nepodal a činit kroky směřující k tomu, aby se nedopustila přestupkového jednání, které je jí nyní kladeno za vinu.
13. Dále žalovaný hodnotil formu zavinění, kterou spatřuje v nevědomé nedbalosti, která spočívá v následujících okolnostech přestupkového jednání. Z vyjádření obviněné vyplynulo, že nevěděla, že kupující vozidlo v registru nepřevedl na svou osobu, neboť mu společně s vozidlem byly předány veškeré dokumenty a plná moc, kterou mu k tomuto úkonu obviněná udělila. Toto učinila navzdory skutečnosti, že kupujícího vozidla neznala, nikdy se s ním nesetkala, neboť prodej vozidla zprostředkoval její syn. Takový postup obviněné hodnotí odvolací orgán jako nezodpovědný, neboť této cizí osobě předala vozidlo i veškeré dokumenty, čímž vyloučila možnost, aby sama mohla následně podat perfektní žádost o převod vlastnického práva, neboť nemohla nechat provést evidenční kontrolu vozidla ani doložit doklady od vozidla, které po ní zákon společně s žádostí o převod vlastnického práva požaduje doložit.
14. Prvostupňový orgán uložil žalobkyni pokutu ve výši 500 Kč dle ust. § 83 odst. 2 písm. c) zák. č. 56/2001 Sb., dle něž lze uložit za obviněnou spáchaný přestupek pokutu do 50.000 Kč. Všechny podstatné okolnosti způsobilé výši správního trestu ovlivnit jsou uvedeny v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný shledal výši uložené pokuty adekvátní s ohledem na okolnosti daného případu, především tomu, že uložení takto nízké pokuty již má dle textu odvolání dostatečný výchovný efekt, pokud obviněná uvedla, že kdyby věděla, že kupující dohodu nesplní, nikdy by vyřízení této věci na kupujícím nenechala a tato zkušenost ji pro příště zcela jistě přiměje přistupovat ke svým povinnostem zodpovědněji.

III. Žaloba

15. Žalobkyně nejprve shrnula průběh událostí v předmětné věci, zejm. prodej předmětného vozidla, výzvu k úhradě určené částky za překročení nejvyšší dovolené rychlosti a následně také podání neúspěšné žádosti o změnu vlastníka.
16. Přestože bylo prvostupňovému orgánu i žalovanému známo, že žalobkyně vozidlo prodala na základě kupní smlouvy ze dne 23. 10. 2017 panu E. S., nar. X, bytem X, a že veškeré dokumenty potřebné k zápisu změny vlastníka vozidla v registru vozidel má u sebe právě pan E. S., prvostupňový orgán zahájil řízení o přestupku dle ust. § 83 odst. 1 písm. b) zák. č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích pouze proti žalobkyni, přičemž několika návrhům, aby byl vyslechnut jako svědek pan E. S., který od žalobkyně vozidlo koupil, nebylo vyhověno.
17. Úkolem prvostupňového orgánu a žalovaného není pouze trestat, ale také svou činností umožnit, aby protiprávní stav skončil. Bylo povinností prvostupňového orgánu i žalovaného počínat si tak, aby protiprávní stav již nepokračoval, tedy aby v registru silničních vozidel byl zapsán skutečný vlastník předmětného vozidla. Přestože byl skutečný vlastník vozidla prvostupňovému orgánu znám, nepředvolal ho k podání vysvětlení ani k výsledku, což by jistě mohlo pomoci k odstranění závadného stavu. Prvostupňový orgán též věděl, že se žalobkyně o zápis změny vlastníka v registru vozidel neúspěšně pokusila dne 19. 6. 2019, z čehož je zřejmé a očividné, že za stávající situace není fakticky schopna zajistit provedení změny vlastníka v registru vozidel na E. S. Správní orgány měly předvolat E. S. alespoň k podání vysvětlení a zjistit, z jakého důvodu nepožádal o zápis změny vlastníka v registru silničních vozidel.
18. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že byla jen ona coby prodávající obviněna z přestupku dle ust. § 83 odst. 1 písm. b) zák. č. 56/2001 Sb., a nikoli také nový vlastník vozidla. Pokud prvostupňový orgán a žalovaný dospěli k závěru, že se povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka v registru silničních vozidel vztahuje na prodávajícího i kupujícího, měly by být stíhány obě strany kupní smlouvy tak, aby mohlo dojít k odstranění nesouladu skutečného stavu a evidence. Postup správních orgánů, kdy byla stíhána pouze žalobkyně, přestože nesoulad skutečného stavu a evidence nebyla schopna bez součinnosti kupujícího napravit, je v rozporu s principy správního trestání, které má vést nejen k potrestání pachatele, ale zejména k nápravě nežádoucího stavu. Správní orgány však na tyto principy evidentně rezignovaly, aniž by přispěly k odstranění závadného stavu.
19. Žalobkyně dále namítla nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající ve vymezení trvání protiprávního stavu. Ze znění ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., jednoznačně vyplývá, že daného přestupku se přestupce dopustí již tím, že žádost nepodá do 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu. V tomto případě došlo k převodu vlastnického práva dne 23. 10. 2017. Lhůta pro podání žádosti o zápis změny vlastníka skončila dne 6. 11. 2017. K případnému spáchání přestupku tak došlo již dnem 7. 11. 2017. Tímto dnem byl případný přestupek dokonán, neboť žádost nebyla podána včas do 6. 11. 2017. Protiprávní stav tak spočívá v nepodání žádosti o zápis změny vlastníka v registru vozidel. Tento protiprávní stav mohl trvat

maximálně do 19. 6. 2019, kdy žalobkyně žádost o zápis změny vlastníka podala, byť tato byla neúspěšná.

20. Dále žalobkyně namítla též zánik odpovědnosti za přestupek, který podle jejího názoru vyplývá z toho, že k dokonání jejího „případného“ přestupkového jednání došlo již k datu marného uplynutí desetidenní lhůty k podání žádosti o změnu údaje o vlastníkově vozidla, tedy ke dni 6. 11. 2017. Od následujícího dne podle jejího názoru běžela roční promlčecí lhůta, která skončila dnem 7. 11. 2018. Tímto dnem také zanikla případná odpovědnost za přestupek.
21. Ze všech shora uvedených důvodů žalobkyně navrhl zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů soudního řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

22. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 18. 5. 2020 uvedl, že souhlasí s tím, že povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka vozidla měla nejen žalobkyně jako dosavadní vlastník vozidla, ale i nový vlastník vozidla. Jakkoliv předmětem správního řízení bylo protiprávní jednání žalobkyně, nevylučuje to odpovědnost nového vlastníka vozidla za přestupek. Nový a dosavadní vlastník vozidla mají společně a nerozdílně povinnost podle ust. § 8 zákona č. 56/2001 Sb.
23. K námitce promlčení žalovaný uvedl, že se jedná o trvalý přestupek, a proto nemohlo dnem 7. 11. 2018 dojít k zániku odpovědnosti důsledkem uplynutí promlčecí doby. Žalobkyně do 10 pracovních dnů (tzn. do dne 6. 11. 2017) nepodala žádost o zápis změny vlastníka vozidla, čímž v podobě opomenutí vyvolala protiprávní stav v podobě nesouladu údajů v registru vozidel se skutečným stavem. Ačkoliv žalobkyně dne 19. 6. 2019 podala žádost o změnu vlastníka vozidla, nelze hovořit o tom, že by došlo k odstranění protiprávního stavu, jímž je nesoulad údajů uvedených v registru vozidel se skutečným stavem. S ohledem na to, že k odstranění protiprávního stavu nedošlo ani ke dni zahájení řízení, je další udržování protiprávního stavu novým skutkem. Je tedy třeba uvést okamžik ukončení páchaní přestupku ke dni zahájení řízení o tomto přestupku.
24. K námitce porušení principu reformace *in peius* žalovaný uvedl, že se s tím neztotožňuje, naopak podle jeho názoru byla změna rozhodnutí žalobkyni ku prospěchu. Žalovaný přistoupil ke změně výroku prvostupňového rozhodnutí tak, že vymezil délku trvání protiprávního stavu v období 7. 11. 2017 do 27. 11. 2019 oproti délce trvání protiprávního stavu vymezené prvostupňovým orgánem (od 7. 11. 2017 do dne 27. 11. 2019).
25. Ve své **replíce** k vyjádření žalovaného ze dne 26. 3. 2020 žalobkyně souhlasila s rozhodnutím bez nařízení ústního jednání a k věci dále uvedla, že žalovaný se ve vyjádření zabývá otázkou zániku odpovědnosti za přestupek, plynutím promlčecí doby a zásadou zákazu reformace *in peius*. Žalovaný se však vůbec nezabýval její námitkou, že správní orgány se ani nepokusily o to umožnit jí protiprávní stav ukončit. Žalovaný pouze opakuje, že nepodáním žádosti o zápis změny vlastníka vyvolala žalobkyně protiprávní stav, který stále trvá a bude trvat až do té doby, než podá úspěšnou žádost o zápis změny vlastníka.
26. Z výkladu žalovaného tak vyplývá, že do konce života žalobkyně bude páchat předmětný trvalý přestupek a bude za něj opakovaně sankcionována, neboť bez

součinnosti osoby nového vlastníka vozidla nemůže protiprávní stav odstranit, a jeho součinnosti se nemůže domoci. Výklad žalovaného je však podle názoru žalobkyně nepřipustný a v rozporu se zásadami spravedlnosti. Ačkoli je žalovanému i prvostupňovému správnímu orgánu znám skutečný vlastník vozidla, kterému žalobkyně vozidla prodala, nevyvinuly sebemenší iniciativu k tomu, aby dopomohly k odstranění protiprávního stavu tím, že by si dotyčného předvolaly k podání vysvětlení nebo proti němu alespoň zahájily řízení o přestupku, čímž by jej pravděpodobně motivovaly k tomu věc řešit. Oba správní orgány se však spokojily s potrestáním žalobkyně.

27. Z jejich postoje je evidentní, že cílem není odstranění protiprávního stavu, ale toliko potrestání žalobkyně. Postup, který zvolil prvostupňový správní orgán a žalovaný, kdy je stíhána pouze žalobkyně, která není schopna protiprávní stav bez součinnosti kupujícího napravit, je v rozporu s principy správního trestání, které má vést nejen k potrestání pachatele, ale zejména k nápravě nežádoucího stavu. Není zákonem stanoveno, že by povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla byla splněna pouze tehdy, je-li žádost úspěšná. A naopak – žádný právní předpis nestanoví, že by povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla nebyla splněna, pokud správní orgán žádosti nevyhoví. Žalobkyně znovu zdůraznila, že protiprávní stav skončil dnem 19. 6. 2019, tj. podáním žádosti o zápis změny vlastníka.

V. Posouzení věci krajským soudem

28. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
29. V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 76 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, které ani účastníci nepožadovali.
30. Ze **správního spisu** prvostupňového orgánu vyplývají následující skutečnosti. Podle záznamu o zjištění přestupku ze dne 29. 8. 2019 MěÚ Znojmo, odbor správní na základě žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla podané žalobkyní zjistil, že ani ona, ani nabyvatel vozidla pan Eduard S. nepodali v zákonné lhůtě žádost o změnu zápisu vlastníka vozidla, z čehož plyne důvodné podezření, že se oba dopustili přestupku podle ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. Přílohou k tomuto záznamu je kopie kupní smlouvy ze dne 23. 10. 2017, žádost ze dne 19. 6. 2019 o změnu vlastníka i provozovatele předmětného vozidla Škoda Octavia, jakož i usnesení o zastavení řízení v této věci vydané MěÚ Znojmo ze dne 11. 7. 2019 ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu pro neodstranění podstatných vad žádosti podle § 8a zákona č. 56/2001 Sb., které nabylo právní moci dne 2. 8. 2019. Z kupní smlouvy vyplývá, že prodávající se zavazuje provést „odhlášení“ vozidla na kupujícího z evidence motorových vozidel a předat kupujícímu doklady od vozidla (technický průkaz, osvědčení o registraci vozidla).

31. Dále je ve spisu založen výpis z karty vozidla reg. zn. X, podle něhož je od 30. 7. 2007 vlastníkem i provozovatelem vozidla žalobkyně. Následně byl ve věci vydán příkaz ze dne 5. 11. 2019, jímž byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání předmětného přestupku a byla jí uložena pokuta ve výši 500 Kč.
32. Proti příkazu byl podán odpor a žalobkyně v navazujícím řízení předložila důkazy, zejm. výzvu k zaplacení určené částky ze dne 31. 5. 2019 a výzvu k odstranění vad žádosti o změnu vlastníka vozidla ze dne 20. 6. 2019 (k doplnění chybějícího protokolu o evidenční kontrole nikoliv staršího 30 dnů, zelené karty, technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla).
33. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti němuž bylo podáno odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím.
34. Žaloba je důvodná.
35. Krajský soud úvodem svého právního hodnocení nejprve vymezí právní úpravu, která je rozhodná pro posouzení věci. Podle ustanovení § 8 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění účinném k datu uzavření kupní smlouvy na předmětné vozidlo až do data 30. 9. 2018 platilo, že zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka silničního vozidla a nového provozovatele silničního vozidla, není-li totožný s dosavadním nebo novým vlastníkem. Dále podle ustanovení § 8 odst. 2 téhož zákona platilo, že žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla nebo oznámení se podává *do 10 pracovních dnů ode dne a) převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu, nebo b) přechodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu nebo nabytí právní moci rozhodnutí soudu v dědickém řízení.*
36. Podle ustanovení § 8 odst. 4 písm. a) cit. zákona platilo, že k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se přiloží v případě převodu vlastnického práva: 1. technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, 2. protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a 3. zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla⁵⁾, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu.
37. Novela zákonem č. 63/2017 Sb. přinesla do zákona č. 56/2001 Sb. nové ustanovení § 8a, které s účinností ode dne 1. 6. 2017 zavedlo do zákona následující postup pro případ, že není ze strany povinných subjektů splněna povinnost ve smyslu ustanovení § 8 tohoto zákona. Podle § 8a zákona č. 56/2001 Sb. ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí platilo, že *„došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka. (2) Pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru silničních vozidel a její přílohy platí § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b) obdobně. Pro prokazování zmocnění k zastoupení platí § 8 odst. 6 obdobně. (3) O podání žádosti podle odstavce 1 vyrozumí obecní úřad obce s rozšířenou působností bez zbytečného odkladu dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, a umožní mu se k žádosti vyjádřit. Má-li dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, v držení technický průkaz nebo osvědčení o registraci*

silničního vozidla, vyzve jej obecní úřad obce s rozšířenou působností k jejich předložení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.“

38. Krajský soud k tomu blíže uvádí, že zákonná úprava provozovatele vozidla je založena na evidenčním principu, tedy formálním právním stavu věci zachyceném v registru silničních vozidel. Podle ustanovení § 2 odst. 15 zákona č. 56/2001 Sb. se provozovatelem vozidla rozumí *„osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.“* Toto pojetí provozovatele vozidla bylo do zákona zakotveno novelou zákona č. 239/2013 Sb., účinnou v této části od 1. 1. 2015, a bylo tak součástí aplikované právní úpravy. Podle důvodové zprávy k této novele byla změna takto navržena proto, že *„Cílem hledaného řešení tedy musí být odstranění výše popsaného nežádoucího stavu, kdy určitá část silničních vozidel evidovaných v registru silničních vozidel (nevyřazených ať už dočasně či trvale z registru) se nachází ve výše popsaném přechodném stavu „polopřevodu“, tedy nedokončeného převodu vozidla, kdy není zřejmé, kdo je skutečným vlastníkem vozidla a jako vlastník či provozovatel vozidla je v registru nadále vedena osoba dřívějšího vlastníka (jež zůstane v registru zapsána až do doby „přihlášky“ nového vlastníka (provozovatele)) a obecně změnit způsob vedení registru vozidel a zápisu do něj tak, aby zejména údaje o vlastních a provozovatelích silničních vozidel aktuálně provozovaných vozidel odpovídaly skutečnosti, a to i s ohledem na nedávno přijatou novelu zákona č. 361/2000 Sb., jež v úpravě navržené s ohledem na řešení problematiky výmluvy na „osobu blízkou“ počítá s odpovědností osoby provozovatele vozidla za správní delikt, pokud není zjištěn skutečný pachatel přestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Z bodu 6 zvláštní části této důvodové zprávy vyplývá, že provozovatel se tak důsledně vymezuje jako osoba zapsaná jako provozovatel v registru silničních vozidel, a není-li taková osoba v registru zapsána, je provozovatelem vlastníka. Pro určení provozovatele (na rozdíl od vlastníka) má tedy zápis do registru konstitutivní charakter.“*
39. Přestože evidence vlastníků motorových vozidel nemá charakter veřejného seznamu, je z hlediska pravidel veřejného pořádku nepochybně dán silný veřejný zájem na souladu údajů uvedených v registru silničních vozidel a soukromoprávní reality (viz k tomu obdobně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2021, č. j. 33 A 27/2019-45; odkazovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Zákonodárce ponechává iniciativu k zahájení řízení o změně zápisu údaje o vlastníku vozidla na subjektech soukromoprávního vztahu koupě – tedy prodávajícím a kupujícím. V souladu s platnou a účinnou právní úpravou rozhodnou pro vydání rozhodnutí správních orgánů nebylo možno toto správní řízení zahájit *ex officio* či provést „revizi“ údajů v registru silničních vozidel na základě skutečností známých správnímu orgánu. Právní úprava změny údaje o vlastníku v registru silničních vozidel je postavena na tzv. společné žádosti původního a nového vlastníka, kterou lze samozřejmě provádět i za využití zmocnění (§ 8 zákona č. 56/2001 Sb.). Sekundární řešení pak představuje žádost jednoho ze subjektů koupě vozidla (dle dikce zákona původního či dosavadního vlastníka).
40. Jak již správní soudy ve svých dřívějších rozhodnutích konstatovaly, provozovatel, který je bdělý svých práv a povinností, se při prodeji chová opatrně tak, aby sám sebe nevystavil riziku vzniku přestupkové odpovědnosti. Zákonodárce svůj zájem na dodržení povinností subjektů kupní smlouvy vyjádřil v podobě represivní v ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., podle něhož *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nepožádá v rozporu s § 8 odst. 2 o zápis změny vlastníka silničního*

vozidla. Pro posouzení vzniku odpovědnosti jednoho ze subjektů kupní smlouvy vozidla tedy není relevantní, zda byl obviněn ze spáchání tohoto přestupku i druhý účastník smlouvy (dosavadní či nový vlastník). Oba dva jsou povinni o zápis změny údaje o vlastníku vozidla požádat, a tudíž oba též stíhá sankční následek (přestupková odpovědnost).

41. K předmětné věci zaujal krajský soud následující právní názor vztažený k jednotlivým žalobním námitkám. Předně se krajský soud bude věnovat povaze předmětné přestupkové skutkové podstaty. Lze zcela souhlasit s oběma správními orgány v tom směru, že jde o přestupek trvalý. Celé přestupkové jednání již lze podřadit intertemporálně do účinnosti nového zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů. Trvalý přestupek je takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.
42. Jak krajský soud již dříve dovodil v rozsudku ze dne 15. 4. 2019, č. j. 73 A 3/2018 – 36, který se týkal skutkově i právně obdobné věci, předmětná skutková podstata skutečně má charakter trvalého přestupku. To znamená, že vyvoláním protiprávního stavu je v tomto případě okamžik marného uplynutí lhůty k podání žádosti. V předmětné věci o počátek vzniku protiprávního stavu není mezi účastníky zásadního sporu, neboť i žalobkyně uznává, že bylo její povinností podat žádost o zápis změny vlastníka vozidla do deseti pracovních dnů od dne 23. 10. 2017, kdy uzavřela kupní smlouvu na prodej předmětného vozidla Škoda Octavia. Marným uplynutím této lhůty ke dni 7. 11. 2017 vznikl protiprávní stav, který spočíval v nepodání žádosti ve stanovené lhůtě. V tomto ohledu krajský soud zcela sdílí názor žalovaného, který se též odráží ve skutkové větě reformační části výroku napadeného rozhodnutí.
43. Jinou otázkou je, kdy došlo k ukončení trvání protiprávního stavu, o čemž je mezi účastníky spor. Krajský soud k této otázce uvádí následující. Protiprávní stav, z něž je žalobkyně v důsledku účinnosti sankční normy obsažené v § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. odpovědná, spočívá v nekonání (ať již úmyslném, či nedbalostním) ve vztahu k její povinnosti požádat o změnu zápisu údaje o vlastníku vozidla v registru silničních vozidel. Protiprávním stavem sankcionovaným citovaným ustanovením nelze rozumět *stricto sensu* výsledný rozpor soukromoprávního vlastnického statusu vozidla s údajem vedeným v registru silničních vozidel. Žalobkyně není přímo *ex lege* odpovědná za stav údajů v registru silničních vozidel, ale za to, že se zákonem předvídaným způsobem má pokusit docílit souladu mezi těmito údaji a soukromoprávní realitou.
44. Krajský soud nijak nepopírá, že teleologickým výkladem *e ratione legis* lze dospět k závěru, že účelem a smyslem povinnosti upravené v § 8 a § 8a zákona č. 56/2001 Sb. je v konečném důsledku docílit souladu evidenčního údaje se skutečností. Nicméně tento účel – jakkoliv ho výkladem lze dovodit – není pokryt dostatečně textací aplikovaného ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) citovaného zákona (srov. dikci „nepožádal“). Za této situace podle přesvědčení krajského soudu je třeba užít ve vztahu k účelům právní úpravy spíše striktní (adekvátní) výklad a trestat fyzickou osobu pouze za to, co je schopna svým konáním ovlivnit, tedy dobu do podání žádosti o změnu zápisu údaje o vlastníku vozidla.

45. Krajský soud se tedy neztotožňuje se závěrem žalovaného, že lze žalobkyni – z hlediska přestupkového trestání jejího jednání – přičítat protiprávní stav v širším pojetí trvající až do zahájení přestupkového řízení v této věci. V konečném důsledku by to skutečně mohlo znamenat, že do doby nápravy rozporu údajů v registru silničních vozidel by žalobkyně mohla být sankcionována za nový – další přestupek spočívající v trvajícím nesprávném zápisu v registru silničních vozidel.
46. Související výkladovou otázkou je, zda protiprávní stav ve smyslu citovaného ustanovení může být ukončen jakoukoliv formální „žádostí“, anebo zda se musí jednat o žádost, která musí být doložena všemi zákonem vyžadovanými přílohami. Tato otázka je v předmětné věci klíčová, neboť žalobkyně podala žádost ve smyslu ustanovení § 8a zákona č. 56/2001 Sb. dne 19. 6. 2019, avšak bez protokolu o evidenční prohlídce a osvědčení o technickém průkazu. Krajský soud má za to, že žalobkyně postupovala zcela v souladu s ustanovením § 8a odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. Žádost však neobsahovala potřebné přílohy ve smyslu ustanovení § 8a odst. 2 téhož zákona, které jsou zcela obdobné jako v případě podání žádosti ve smyslu ustanovení § 8 tohoto zákona (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 As 346/2019-28).
47. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku vyložil účel citovaného ustanovení § 8a zákona č. 56/2001 Sb. tak, že účelem § 8a zákona č. 56/2001 Sb. není jen zapsání co nejaktuálnějšího údaje o vlastníkově vozidla do registru za cenu rezignace na plnění ostatních, výše zmíněných funkcí registru. Toto ustanovení má pouze poskytnout dosavadnímu či novému vlastníku možnost podat žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla i bez součinnosti toho druhého, který se například odmítá dostavit na obecní úřad za účelem podání společné žádosti či vystavit k jejímu podání plnou moc. *Vlastníky silničních vozidel však nezavazuje povinnost předložit i v takovém případě protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu.* Nejvyšší správní soud též dovodil, že trvání na požadavku předložení protokolu o evidenční kontrole vozidla a zelené karty k žádosti o zápis změny vlastníka vozidla pro žadatele o zápis změny vlastníka silničního vozidla nepředstavuje zásadní překážku či omezení, neboť tyto doklady lze bez jakýchkoli obtíží obstarat již před převodem vlastnického práva k vozidlu.
48. Je třeba říci, že výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu byly z pohledu ústavní konformity citované právní úpravy potvrzeny též Ústavním soudem ČR. Stalo se tak v nedávném nálezu ze dne 9. 11. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 114/2020, vydaném ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 8a odst. 2 ve slovech „a odst. 4 písm. b)“, tedy právě při posouzení otázky ústavnosti zákonné povinnosti předložení dokladů požadovaných stejně tak jako příloha žádosti podle § 8 téhož zákona, konkrétně protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla nikoli starším než 30 dní a tzv. zelenou kartou. Ústavní soud však dovodil, že tato právní úprava není nejvhodnější, a zabýval se rovněž jednotlivými aspekty situace, kdy dosavadní vlastník vozidla v důsledku chybějící součinnosti druhé strany předmětnými doklady nedisponuje. Konkrétně uvedl, že *za uvedených okolností proto skutečně může nastat situace, kdy žadatel o zápis změny vlastníka silničního vozidla nemůže být s žádostí v daném okamžiku úspěšný. Jde však o to zjistit, zda je taková překážka k újmě jeho ústavně zaručených práv a svobod. Pro takové zjištění je rozhodné nejprve určit, jaké důsledky má nemožnost úspěchu žadatele o zápis změny v jeho právní sféře chráněné ústavním pořádkem České republiky.* Dospěl ovšem k souhrnnému závěru, že tato právní úprava není v rozporu s ústavním pořádkem.

49. Krajský soud ovšem nepřehlédl, že ve vazbě na názor vlády se v citovaném nálezu stran uplatnění přestupkové odpovědnosti dle ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. také Ústavní soud považuje tuto odpovědnost za možnou pouze před podáním žádosti ve smyslu ustanovení § 8a téhož zákona (bod 41 citovaného nálezu). Krajský soud má tedy za to, že jeho nynější výklad okamžiku ukončení protiprávního stavu je s tímto nálezem Ústavního soudu v souladu.
50. Krajský soud rovněž vážil, zda ze strany žalobkyně nešlo ve vztahu k podání žádosti ve smyslu ustanovení § 8a zákona č. 56/2001 Sb. o zneužití práva, které by nepožívalo právní ochrany. Nicméně k takovému názoru nedospěl. Přitom poukazuje na to, že platná právní úprava za určitých okolností umožňuje správnímu orgánu, aby i při nedoložení požadovaných příloh žádosti mohl pokračovat v řízení. Tato možnost je upravena v § 8a odst. 3 cit. zákona, který příkazuje správnímu orgánu vyrozumět toho ze subjektů koupě-prodeje vozidla, který žádost podle § 8a odst. 1 nepodal, a vyzvat ho k předložení technického průkazu či osvědčení o registraci vozidla, nikoliv však protokolu o evidenční kontrole.
51. Podle názoru krajského soudu navíc ze subsidiární aplikace správního řádu vyplývá, že není vyloučeno, aby správní orgán požadoval po dosavadním či novém vlastníku vozidla i jiné listiny (srov. § 53 odst. 1 správního řádu), příp. aby jej předvolal k případnému ústnímu jednání a situaci řešil tak, aby bylo dosaženo účelu správního řízení – tudíž uvedení stavu registru silničních vozidel do souladu se skutečným stavem právních vztahů k předmětnému vozidlu. To je konec konců povinností správního orgánu v každém správním řízení (srov. § 50 odst. 3 věta první správního řádu).
52. Krajský soud tedy uzavírá, že žalovaný pochybil, pokud změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že doba trvání protiprávního stavu zahrnuje dobu od 7. 11. 2017 až do dne zahájení přestupkového řízení ke dni 27. 11. 2019. Žalobkyně se dopustila trvajících přestupkového jednání, které však skončilo ke dni podání žádosti ve smyslu ustanovení § 8a zákona č. 56/2001 Sb., tedy ke dni 19. 6. 2019, tak jak to uvedl prvostupňový orgán ve výroku prvostupňového rozhodnutí.
53. Zároveň však krajský soud nepřisvědčil námitce žalobkyně, že by šlo o porušení zákazu reformace *in peius* (tzv. změny k horšímu). Žalovaný sice vymezil délku trvání protiprávního stavu jako delší časový úsek než prvostupňový orgán, nicméně výrok o uložení správního trestu zůstal napadeným rozhodnutím nedotčen. Za této situace nelze dospět k závěru, že by žalovaný svým reformačním rozhodnutím žalobkyni jakkoliv přitížil. To však nic nemění na tom, že napadené rozhodnutí žalovaného je zatíženo nezákonností.
54. Dále se krajský soud zabýval otázkou promlčení přestupku, které bylo žalobkyní namítáno. Již z výše vyložené argumentace je jasné, že krajský soud žalobkyni nepřisvědčil v tom, že by její přestupkové jednání bylo dokonáno dnem, kdy uplynula desetidenní lhůta k podání žádosti. Šlo o trvajících přestupek, který byl dokonán ke dni podání žádosti dne 19. 6. 2019.
55. Podle ustanovení § 29 odst. 1 a 2 zákona č. 250/2016 Sb. platí, že *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal. Promlčecí*

doba počíná běžet u trvajícího přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.“

56. Promlčecí doba v tomto případě činila jeden rok a počala běžet dnem následujícím po dni podání žádosti ve smyslu ustanovení § 8a zákona č. 56/2001 Sb., tedy dnem 20. 6. 2019. Jelikož řízení bylo zahájeno dnem 27. 11. 2019 a prvostupňové rozhodnutí o přestupku bylo vydáno dnem 11. 1. 2020, lze konstatovat, že k promlčení přestupkové odpovědnosti žalobkyně nedošlo. Uvedená žalobní námitka je tedy nedůvodná.
57. Krajský soud tedy shrnuje, že žalobkyně byla nepochybně správně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., ovšem žalovaný se dopustil nezákonného posouzení trvání protiprávního stavu vzniklého v důsledku nekonání žalobkyně v zákonem stanovené lhůtě.
58. Pro účely dalšího řízení krajský soud poukazuje na bod 55 citovaného nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 11. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 114/2020, kde Ústavní soud vyslovil apel na všechny orgány veřejné moci, aby výše uvedené právní předpisy vykládaly ústavně konformně v tom smyslu, aby vyloučily případnou odpovědnost za přestupky v situaci, kdy dosavadní vlastník podá žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla podle § 8a zákona č. 56/2001 Sb. Krajský soud poukazuje na to, že v duchu principu retrospektivního působení nálezů Ústavního soudu je třeba promítnout tento apel i do předmětné věci.
59. Jelikož otázka viny žalobkyně je jasná, krajský soud doporučuje, aby žalovaný zvážil otázku nezbytnosti uložení správního trestu (srov. § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.), který má v uvedené věci víceméně pouze výchovný charakter. Přitom navíc je zřejmé, že samotné projednání věci vedlo k prozření žalobkyně, která by se obdobně neopatrného postupu při prodeji vozidla již v budoucnu určitě nedopustila. Jelikož uložený správní trest není z hlediska svého zdůvodnění nepřezkoumatelný ani nepřiměřený, ponechává případné upuštění od potrestání krajský soud na úvaze žalovaného.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

60. Po důkladném přezkoumání napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, tedy krajský soud shledal žalobu jako důvodnou a nezbylo mu tak, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
61. V této souvislosti krajský soud příslušnému správnímu orgánu ukládá, aby v navazujícím řízení ve vztahu k výroku prvostupňového rozhodnutí vycházel z toho, že protiprávní stav pro účely vymezení aplikované skutkové podstaty přestupku dle § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb. skončil nejpozději dnem podání žádosti ve smyslu ustanovení § 8a zákona č. 56/2001 Sb., tedy ke dni 19. 6. 2019. Dále krajský soud ukládá žalovanému, aby sám v odvolacím řízení uvážil a dostatečně zohlednil dopady nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 11. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 114/2020, a to zejm. vzhledem k uplatnění správního trestu za spáchaný přestupek. Tímto právním názorem krajského soudu jsou správní orgány v dalším řízení vázány (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).

62. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
63. V dané věci měla úspěch ve věci žalobkyně, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Podle krajského soudu je třeba vzhledem k prokázané nezákonnosti výroku reformačního výroku napadeného rozhodnutí posuzovat úspěch jako plný. Ze soudního spisu vyplývá, že žalobkyni vznikly náklady řízení na zaplacený soudní poplatek (3000 Kč) a náklady na právní zastoupení advokátem, který doložil, že je plátcem DPH. Krajský soud přiznal na náhradě právního zastoupení ve smyslu příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a repliky), k nimž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý úkon. Na náhradě právních služeb advokáta přísluší žalobkyni tedy částka 10 200 Kč, kterou soud zvýšil o částku připadající na DPH (21%), tedy výsledně 12 342 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobkyni na nákladech řízení nahradit částku 15 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. listopadu 2021

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.